MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA OCH JAPAN

Nr 5/6 — Maj—Juni 1977

En Andens vår

Gud, låt ett under hända!
O, att Din eld finge tända
en moteld i detta land
mot ondskans präriebrand!

Splittrad och svag är Din kyrka,
bruten vår inre styrka,
vanmakten trycker oss ner.
Tänd reningens eld, vi ber!

Helige Ande, tänd oss!
Hela och rena och sänd oss
ut med Ditt rikes bud!
Förlåt oss vår tveksamhet, Gud!

Gud, låt ett under hända!
Låt över marker, som brända
och döda och skövlade står,
komma en Andens vår!

Hans Hallebo

Andens fattigdom — Andens fullhet

Det är förödmjukande *att bli* en kristen. Allt måste ju ske av nåd. Det är ännu mer förödmjukande *att växa* som kristen, ty det är en tillväxt *i nåd*. Det är allra mest förödmjukande att nå tillväxtens mål: Andens fullhet. Ty då är *allt* nåd. Vägen till Andens fullhet är således *nådens* väg. "Nådens strömmar rinner alltid neråt." (Arndt)

Mystikens väg går uppåt genom extasen, men kristendomens väg går nerät genom förödmjukelsen. "Den ödmjuke giver han nåd" (Jak. 4: 6). Den, som undandrar sig en förödmjukelse, undandrar sig en nåd. Den, som undandrar sig den största av alla förödmjukelser, "jagets" död, undandrar sig den största av all nåd: Andens fullhet.

Eftersom den Höge och Helige tar sin boning bara i ett förkrossat hjärta, måste hans *fullhets* inneboende vara möjligt, bara där hjärtat är fullständigt krossat, ja, helt tillintetgjort. Liksom det ordet gäller: "Saliga äro de, som äro fattiga i anden" (Matt. 5: 3), är det också sant: saligast är den som är fattigast.

Gud vill inte, att den kristne skall leva i ett andligt armod. Visserligen skall han — som vi har sett — alltid vara fattig i sin ande, men just när han ingenting har, äger han allt. När han är svag, då är han stark (Matt. 5: 3; 2 Kor. 6: 10 och 12: 10). Gud "har rikedomar att giva åt alla som åkalla honom" (Rom. 10: 12). "Gud är mäktig att i överflödande mått låta all nåd komma eder till del" (2 Kor. 9: 8).

Gud har inte bara lovat sina barn *seger*, utan han säger, att de till och med skall vinna en *härlig seger* (Rom. 8: 37). De skall inte bara ha *liv* — de skall ha ett *överflöd av liv* (Joh. 10: 10). Gud fyller inte frälsningens bägare sparsamt och snålt, så att en människa nätt och jämnt vet, att hon är frälst — *hennes bägare skall flöda över* (Ps. 23: 5).

Således är det andefyllda kristna livet ett liv inte bara i rikedom utan i överflöd, och detta överflöd skall strömma ut till välsignelse för andra människor: *"Den som tror på mig, av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram"* (Joh. 7: 38). Och Johannes förklarar vad Jesus menar med dessa ord: "Detta sade han om Anden, vilken de som trodde på honom skulle undfå" (Vers 39). Till den samaritiska kvinnan säger Jesus: *"Det vatten jag giver honom skall bliva i honom en källa, vars vatten springer upp med evigt liv"* (Joh. 4: 14).

Ut från varje sann kristen strömmar något av detta levande vattens välsignelse till andra människor. Redan genom att vara till blir en kristen till välsignelse, eftersom han lever sitt liv i ljuset. Ja, sannerligen, av deras liv som tror på honom skall det flyta strömmar av levande vatten. *"När de vandra genom tåredalen, göra de den rik på källor, och höstregnet höljer den med välsignelser"* (Ps. 84: 7).

Den andefylldes *liv* är hans starkaste predikan. Med goda gärningar blir det för all världen bevisat, att hans kristna tro är sann. Ett heligt liv är det enda, som kan övertyga en värld, som frågar efter realiteter. *"De skola se edra goda gärningar och prisa eder Fader som är i himmelen"* (Matt. 5: 16).

Omkring varje människa finns det en bestämd atmosfär, starkast framträdande omkring dem som har den starkaste personligheten. Men något omkring alla. Denna atmosfär håller alltid sitt stilla tal till varje människa — utan ord, ja, till och med utan handlingar. "Vad du *är* talar så högt, att jag inte hör vad du *säger*."

Den kristnes liv stryker ett streck antingen över eller under hans kristendom. Goda gärningar är som ett utropstecken efter ett heligt livs predikan.

Fredrik Wislöff

Högtidsdagar

Missionär fröken Ida Söderberg, Karlav. 7 A, 291 54 Kristianstad, firar den 3 aug. sin 80-årsdag (innan nästa nummer utkommer). Inför högtidsdagen vill vi tacka för den goda andliga syskongemenskapen och tillönska Guds kraft och frid. "Herren, din Gud, går själv med dig; han skall icke lämna dig eller övergiva dig." 5 Mos. 31: 6

Byrådirektör Nils Heurlin, Ålstensg. 15, 161 39 Bromma, firar den 6 aug. sin 70-årsdag. Inför högtidsdagen ges ett lämpligt tillfälle att betyga vår tacksamhet för missionens värderade ordförande och tillönska glädje och kraft från Gud för fortsatt gärning. Jesus säger: "Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er . . ." Joh. 15: 16

Från redaktion och expedition

Missionär Ingrid Aspberg

räknar vi med att få välkomna hem till oss den 1/7. Med glädje ser vi fram emot att genom Ingrid få bud från Gud och från Japan och att få dela gemenskapen i Duvbo, Glimåkra, Bökebäck och i andra sammanhang.

Glimåkra — sommarens mötesplats

under tiden 5—11 juli — se program på annan plats. När detta skrivs i början av maj finns platser kvar, men vi räknar med att det blir "fullt hus" även denna sommar.

Välkomna till högtidsdagar! Och kom med bön och förväntan.

Också Bökebäck är mötesplats

De traditionella missionsdagarna i Bökebäcksgården, Jonstorp, hålls i år under veckohelgen 20—21 augusti.

Adressändring för styrelseledamöter

Gerhard Bölling, John Nordströms väg 3, 123 85 FARSTA. Magne Höglund, Skarpskyttevägen 12 C, 2 tr., 222 42 LUND. (15/6)

Detta nummer

är alltså dubbelnummer för maj—juni. Även för juli—augusti blir det ett dubbelnummer, vilket beräknas utkomma omkring 10 augusti.

Han låter mig vila på gröna ängar

vittnar psalmisten så ljuvligt i herdepsalmen. När vi nu går in i denna ljuva sommartid är det med stor tacksamhet till Gud och med varm tillönskan om vila och vederkvickelse för er alla, kära läsare och vänner. Må ni som är sjuka eller eljest förhindrade att vistas ute och uppleva naturens skönhet på annat sätt få se och smaka att Herren är god, att ni är under den gode Herdens ömma vård!

”I dag vill jag berätta...”

Två månader har snart gått sen vi kom tillbaka till Japan. Efter det första återseendets glädje i församling och bland grannar har vi hunnit träffa åtskilliga andra vänner. Enligt god japansk sed åkte vi runt med presenter från Sverige och bugade i några hem för att visa att vi ville fortsätta kontakten...

I dag vill jag berätta om ett par vänner som gjort ett särskilt intryck på oss. Många av er minns Kimiko, den CP-sjuka flickan, som regelbundet kommit till oss under ferierna, ofta i sällskap med någon kamrat. Genom Fujitas hade vi hört om en ny vän som hon haft med sig och som på ett underbart sätt öppnat sitt hjärta för Herren. För några veckor sedan kom Kimiko tillsammans med sin vän, Kashiwagi. Det var en överraskning att träffa en så glad och öppen flicka med tanke på vad hon gått igenom, och vi bad henne berätta litet om sig själv.

— När jag föddes, berättar hon, upptäckte man att ena benet saknades och båda händerna var gravt deformerade. Mina föräldrar skämdes och talade om för hela släkten att jag dog vid födseln. De gömde mig i ett litet rum, och under 20 år träffade jag inga andra än mina föräldrar och syskon. Jag fick inte gå i skolan, jag frös om vintern och svettades om sommaren och pappa var hård mot mig. När jag var 20 år upptäckte myndigheterna min existens, och en socialvårdare kom hem till oss och hittade mig därinne i rummet.

Kashiwagis ögon strålar, när hon kommer hit i sin berättelse.

— Jag fick komma in på ett hem i Tokyo och under de sista sex åren har jag opererats åtskilliga gånger, lärt mig att gå med protes och att använda mina händer. Nu syr jag förkläden på rehabiliteringshemmet. Visst förstår ni att jag är glad? Jag är fri efter 20 år, har lärt mig att läsa litet och får träffa andra människor.

Så långt Kashiwagi, full av tacksamhet och glädje. Vill ni be för henne? Hon behöver förbön för att bli bevarad i sin nya tro med så få tillfällen till kristen gemenskap.

Den andra vännen är Nobuko Chiba, en av de många, många som under årens lopp kommit till kyrkan och som sedan slutat komma. Nobuko kom regelbundet under vår första tid i Mishima, men föräldrarna var rädda för att inte få henne bortgift om hon blev en kristen. Till deras lycka började hon snart sällskapa med äldste sonen i en strängt buddistisk familj, och kyrkobesöken blev allt färre. Sent ska jag glömma en av de sista gång-

Barnets bön

Fader,
gör mig villig till tjänst.
Allt som jag har
är ett lån utav Dig —
lär mig att vårda det rätt
och bruka det efter Din viljas behag.

Fader,
förlåt vad som brast —
att jag ofta vek av
och såg blott mig själv
och gick blott den väg
dit min egen vilja mig bar.

Fader,
hjälp mig att bliva så liten,
så ringa, att Du blott blir stor,
att glömma mig själv
för det uppdrag jag fått.

Fader,
jag tackar för allt vad Du gett
och ber Dig välsigna mitt liv
till att helt vara Ditt.

Asta Mårtensson

Daniel och Mikael är glada att vara tillbaka i Japan. Här leker de med Fujitas lilla flicka, Motoyo.

erna hon kom före giftermålet. "Jag vill vara en kristen och bli döpt, men jag måste tillsammans med min man tillbe svärföräldrarna efter deras död", sa hon. En enda gång kom hon till dopklassen.

En helt ny dyrbar garderob syddes till den vackra Nobuko, ett praktfullt bröllop hölls och paret bosatte sig i Tokyotrakten. Vi väntade oss knappast att träffa henne mer än sporadiskt. Men gång på gång har hon kommit hit i samband med besök i föräldrahemmet. De andliga frågorna brukar hänga i luften, men det har mest blivit allmänt prat blandat med barnskrik.

Och nu ringde hon igen. "Är Dellmings tillbaka? Jag har något att tala om." Nobuko kom som vanligt med sina små barn, men denna gång blev det inget kallprat och barnens skrik märkte hon inte. Det var fascinerande att lyssna på berättelsen om hennes andliga utveckling, hennes längtan efter Kristus under alla år, då hon inte ens satte sin fot i någon kyrka. Hon fick nervösa besvär i magen och hade svårt att äta. Men så en dag tog hon mod till sig och gick till en kyrka intill, som hon fått adressen på. Redan efter några söndagar kände hon att det fick bära eller brista, men hon måste döpas och bli en bekännande kristen. Underligt nog gav hennes make sitt medgivande till dopet. Före dopet bad pastor Akichika (vårlägrets talare i år) att Herren skulle hela hennes kropp. Nobuko blev både döpt och helad den dagen. Hon har bekänt sin tro för svärföräldrarna och talat om, att hon inte längre kan vara med i buddistisk tillbedjan. Inte blev de glada, men det är inte mycket att göra åt en glad och frimodig kristen! Halleluja! För oss blev den dagen till en oerhörd uppmuntran och glädje. Herren lever och hör våra böner!

Bosse kom just hem från lägerplatsen tillsammans med Chibas (vi tackar Gud för vår nya pastorsfamilj), Takanashi och Fujita, där de gjort i ordning för vårlägret som börjar på söndag. Det har varit problem med vattnet, och tidigare försök att få vattenfrågan löst har varit förgäves. Men i dag såg Bosse verkligen glad ut, när han kom. De hade hittat bl. a. en träbit i röret som helt täppt igen vattenflödet från källan upp till lägergården. På en timme var 1000-literstanken fylld till överflöd med vatten! Vilken andlig lärdom! Må ingenting inom oss täppa till flödet från Guds källa utan må vi vara överflödande. Jesus i oss kan släcka människornas törst efter levande Gud.

Många hälsningar från hela familjen genom

Kerstin Dellming

"Ikebana" — vad är det?

Om man ska skriva något allmänt om Japan, upptäcker man snart hur svårt det är att fånga en riktig bild. Från norr till söder växlar traditionerna, från grupp till grupp växlar uppfattningarna och från år till år växlar modet, inte bara när det gäller kläder. Det finns emellertid många typiska japanska seder och traditioner, som har sina grundregler och som ej ändras. Till dessa hör den så kallade "Ikebana".

Den som kommer in i någon av våra japanska kyrkor en söndagsförmiddag tjusas omedelbart av en säregen blomsteruppsättning på ett särskilt litet bord till höger om altaret. Den är som regel inte rik på färger, och den är inte rik på blommor men fångar ändå besökarens blick med sin charmanta enkelhet och renhet i linjerna.

Ikebana är det japanska ordet för blomsterarrangemang och har sin historiska bakgrund i Kina, varifrån den infördes till Japan för omkring 1.300 år sedan. Ikebanans design skulle symbolisera filosofins tankar i den japanska buddhismen, men som utvecklingen har varit, har den allt mindre kommit att förknippas med religiösa tankar. I stället har "naturen" mer och mer framhävts i den.

Ett par "blomsterflickor" arrangerar "ikebana" inför en vigsel.

Tre viktiga huvudlinjer formar den japanska ikebanan — Shin, Soe och Hikae, som i tur och ordning symboliserar himmelen, människan och jorden. Inbördes har de en speciell rangordning, där himlen är "överlägsen" människan och människan "överlägsen" jorden. Detta uttrycks också konkret i storleken på det material som används och i de tre delarnas lutning i förhållande till varandra. Alla tre huvudstjälkarna fästs i en hållare, så att man får intrycket av att de liksom vuxit upp ur en gemensam stam.

Det finns många skolor som undervisar i den ädla konsten att arrangera blommor. Förutom den klassiska finns också den så kallade naturalistiska stilen och moribanastilen, som båda är moderniserade former av arrangerandets konst. Den sistnämnda t. o. m. något influerad av västerlandet.

Blomsterarrangemanget i övrigt följer andra regler och talar i tysthet till iakttagaren med sin särskilda symbolik om tidens flykt, årstid, styrka, glädje och vitalitet m. m. Valet av material sker noggrant och olika material som används betecknar olika objekt i naturen. Så betecknar t. ex. en tallkvist (i den klassiska Rikka-stilen) en klippa eller stenar. Vita krysantemum symboliserar en flod eller små strömmar och på samma sätt har solsken, skugga osv. sina respektive motsvarigheter i naturens värld. Använder man material, där blomman redan slagit ut och löven är gamla och torra, så vill konstnären tala om förfluten tid. På samma sätt betecknar halvöppna blommor nutiden och knoppande stjälkar framtiden.

Glädje i himmelen

och på jorden var det söndagen den 24 april. I ett par veckors tid har målet för arbetet i Nirayama varit två samlingar. Varje dag har gått i förberedelsens tecken.

Till ett extra möte på söndagskvällen hade vi kallat en talare från Yokohama, som på ett enkelt och lättfattligt sätt talade över frågorna om "våra problem — synden — Jesus Kristus — hans kärlek — tron". På ett både roande, dramatiskt och rättframt sätt fullgjorde han sitt uppdrag inför en fullsatt lokal. Mest glädjande var att så gott som hälften av de närvarande var förstagångsbesökare eller relativt nya. Vi har ju inte haft någon grupp av kristna att bygga på därute, men mötesbesökare har ändå kommit på olika vägar.

Det var glädje i kvällens möte och det blev glädje både i himmelen och på jorden, när Miyumi avgjorde sig för Kristus. Både hon och hennes syster har kommit till mötena en tid. I kväll kom hon emellertid ensam, då systern var upptagen. Hon tog ändå steget fullt ut i kraft av Jesu löfte, att den som kommer till Honom ska han sannerligen inte kasta ut . . . Också ett par andra ville ha förbön.

Så en liten glimt från förberedelsearbetet. Det var i ett hem. En medelålders dam ville nödvändigtvis ha ett personligt samtal med oss. Hon hade sökt oss men vi fanns då inte inne i Nirayama-lokalen. Vad kunde samtalet röra sig om? — Jo, hon berättade att hon tillhörde en annan religion och tyckte att vi minsann kunde hålla oss till något annat område med vårt evangelisationsarbete, för hon höll just på att själv arbeta för sin religion i sitt område.

Tidigare på eftermiddagen var det prästvigning i Ohito, en ganska sällsynt företeelse, men desto finare. Vid en en-

"Här finns frälsningen", står det längst upp på anslagstavlan utanför kyrkolokalen i Nirayama.

I kyrkan ser vi ofta Ikebana med knoppiga stjälkar. Kanske konstnären med detta vill ge något av kyrkans budskap — vi har framtiden för oss, vi har något att vänta, något att hoppas på. Jesus ska komma och befria sina trogna på den yttersta dagen. "Himmelen" har ibland en stor utslagen blomma — Jesus Kristus har i historien verkligen dött och uppstått för oss och regerar nu med Fadern i himmelen.

Örjan Aronsson

I denna ljuva sommartid...

När du ser dessa ord kan du då låta bli att nynna melodin på den underbara psalmen? Du har angenäma minnen av sommarsöndagar och friluftsgudstjänster då du sjungit den. Du kanske först bekantade dig med den på söndagsskolans eller den vanliga skolans avslutning. Solen sken och grönskan var skir och fräsch och i ditt hjärta kände du en tacksamhet till Gud för sommaren som låg framför.

Psalmen klingade med på läger och bibelveckor då nya löften och ny överlåtelse följde. Dess sommarglädje blandades med den andliga sommarens verklighet, när Ordet fick liv och din själs lovsång blommade ut därför att det kristna livet blivit din personliga egendom.

Den har också ett uppfordrande budskap. All andlig rikedom vi fått, alla välsignelser i gudstjänster, bönegrupper och värmande ekumenisk gemenskap — har det inte varit för oss en andlig sommartid. Vårt historiska omdöme är klent och kortsynt när det gäller vår egen tid. Kanske kommer vi i framtiden att kunna se klarare vad som skedde nu. Paulus brottades just med förståelse av den tid han levde i och som Gud satt honom att forma. Han fann lösningen: "Se, nu är den välbehagliga tiden, se nu är frälsningens dag." Nu längtar mänskor efter tro på Gud och andlig gemenskap och vågar tillstå det. Och vi får ge ut Guds nåds solsken och sommar. Andlig sommar är inte tidsbestämd, den är personbestämd. Vi är kallade att bära ut den.

Inga-Britta Lindström

---

kel ceremoni avskildes Tsunemi Chiba under bön och handpåläggning för arbetet i Guds rike i Japan. Det var glädje i himmelen och på jorden. Pastor och fru Chiba är goda arbetare och är värda omvårdnad i förbön. Vi är glada att bönen om flera arbetare har fått sitt svar i pastor Chiba. Men vi stannar inte där utan fortsätter att bedja.

Här i Izumikyrkan i Numazu firas 10-årsjubileum i år. Man räknar förstås då från tiden för uppförandet av kyrkan. Verksamheten har ju pågått mycket längre. En skara äldre, som utgör stommen i församlingen, samlas troget. I årets evangelisering vill vi särskilt vända oss till unga människor, som kan växa in i och hjälpa till att bära arbetet vidare.

Hälsningar.

Birgit Aronsson

Pastor Takanashi talar till Chiba san vid invigningsakten i Ohito kyrka.

Japanska kyrkonotiser

Vilken prunkande färgprakt runt omkring oss! Stora azaleabuskar står i full blom. Vita, skära och flera röda färger lyser om varandra i backen upp till kyrkan.

I Mishima är det möten för kristna nu ett par kvällar. Och på söndag kväll försöker vi bjuda in så många som möjligt till möte i Nirayama.

Söndagen den 24 april blir det pastorsinvigning här i Ohito kyrka, då Chiba Tsunemi vigs till pastor. Tydligen kommer han med sin familj att efter synodens årsmöte i maj flytta till Fujinomiya.

Två bröllop har firats i Mishima kyrka den senaste tiden. Det betyder ytterligare två kristna hem. Men inga av de nygifta är kvar i Mishima. Det ena paret har sitt hem i Tokyotrakten. Det andra paret är vår Oishi san, som studerar vid Kobe luth. seminarium, och hans unga hustru Kumiko, också hon från Mishima kyrka. Vi hoppas de kommer hem till oss över sommarlovet.

Första dagarna i maj blir det läger för kristna på lägergården. Där är så vackert nu med ljus vårgrönska. Måtte det också bli vår och lovsång i varje kristens liv!

"Gråt inte!" — "Så trösta nu varandra med dessa ord . . ."

Brudparet Ooishi efter vigseln i Mishima den 3 april. Makarna är nu bosatta i Kobe, där Mishio fortsätter studierna och Kumiko har tjänst inom Lutheran Hour.

Vid mötet i Mishima i går kväll var det någon som sjöng en solosång så vackert: "I går, i dag, ja alla dagar Jesus densamme är . . ." Det var som att komma hem till Sverige igen, sa Bosse Dellming. Ja, det var nog mer. Det var bibelns ord och en hälsning från levande Gud.

Vår mission firar nu sitt nittioårsjubileum. Det är mycket som har växlat under de nittio åren. Och att den härliga skatten är gömd i lerkärl, har vi nog också märkt. Men hur ofta har vi inte fått uppleva, trots egen svaghet och brist, att Guds kärlek och nåd har omstrålat oss. Och inför dagar som kommer får vi frimodigt sjunga: Allt förändras — Jesus aldrig. Ära ske Hans namn!

Er egen tacksamma

Ingrid Aspberg

Språklärarinnan är död

Det är ofattbart att vår språklärarinna, fru Tsuchiya, som tidigare verkat så ovanligt frisk och stark, inte mer finns ibland oss. Det var på skärtorsdagens kväll som hon slutade sina dagar. Hon skulle ha fyllt 56 år den 15 april. Visserligen hade hon de senaste månaderna gång på gång fått febertoppar och tagit febernedsättande medel, men som den utpräglade pliktmänniska hon var, ville hon till varje pris fylla de uppgifter hon åtagit sig. Så sent som någon vecka före sin död deltog hon i en okoto-konsert i Tokyo.

Under c:a 25 år har fru Tsuchiya undervisat missionärer i japanska. Våra vänner Eimons, som bodde i Numazu när vi först kom till Japan, hade 17 år tidigare varit hennes elever på en språkskola i Tokyo. Efter sitt giftermål med förre borgmästaren i Ohito, som förlorade hela sin familj vid tyfonöversvämningen 1958, flyttade hon till våra trakter. Dellmings var hennes första elever i vår mission. Sedan har både Astrid Löfgren, Martin och jag, Gunborg Karlsson och Aronssons varit hennes elever. Fru Tsuchiya var duktig, nitisk, aldrig knusslig med minuterna, alltid vänlig och artig. En verklig personlighet och jag skulle vilja säga en personlig vän till oss alla som vi saknar mycket.

Två dagar före fru Tsuchiyas död fick Bo tillfälle att komma upp till henne på sjukhuset med en stor rosenbukett från oss kamrater. Hon hade tidigare bett att vi inte skulle besöka henne, då undersökningarna tog så mycket på krafterna. Bo tänkte lämna buketten med vidhängande kort med bibelord till en sköterska. Men sonen, som kallats till sjukhuset, var just där och önskade att Bo själv skulle lämna buketten till henne. Bo fick då också tillfälle att bedja för fru Tsuchiya, knäböjande vid hennes säng. Hon låg på enskilt rum. Senare fick vi genom sonen höra att hon gång på gång bett honom läsa orden, som stod på kortet. Det var 1 Petr. 5: 7: "Kasten alla edra bekymmer på Honom, ty Han har omsorg om eder." Och hon ville ha kortet stående så att hon hela tiden kunde titta på det. När hon skulle in på sjukhuset, hade hon bett att få sin bibel med sig, om hon skulle orka att läsa i den.

Vi fick aldrig uppleva, att fru Tsuchiya blev en kristen. Pressen från släkt och grannar i den hedniska omgivningen var stor. Och ansvaret för offrandet vid förfädersaltaret i hemmet vågade hon inte släppa. Men vad som kan ha skett i hennes hjärta de senaste dagarna eller timmarna, är det ingen som vet. Sista natten fru Tsuchiya levde låg jag vaken flera timmar och bad gång på gång: "Låt henne inte gå in i evigheten ofrälst." Så helt plötsligt kom orden i Jes. 45: 11 så levande för mig: "Lämnen åt mig omsorgen om mina söner, mina händers verk." Och jag bad: "Herre, nu

Från fru Tsuchiyas begravning.

överlämnar jag henne i Dina barmhärtiga händer. Du får ta hand om henne", och så somnade jag. Nästa natt vaknade jag ungefär samma tid och ville bedja för henne, men det var som om en röst i mitt inre sa: "Du har ju redan överlämnat henne åt mig." Jag visste inte då, att hon redan var död.

På långfredagens kväll for Bo, Örjan och jag till sonen i hemmet med en jättestor blomsteruppsats, som används här i stället för krans, och kondolerade. Många satt ännu kvar på golvet och drack te efter att ha varit med om någon ceremoni, som utförts av en buddhistpräst. Sonen ville att vi skulle gå fram och se på modern, som låg på golvet framför en jättestor dekoration på väggen med hennes fotografi i mitten. Han lyfte av den vita duken, som låg över hennes ansikte. Det vilade ett så fridfullt drag över det.

På påskaftons morgon var Bo med om kremeringen i krematoriet. Ett 20-tal personer, mest släktingar, var samlade. Bo hoppades få tillfälle att tala med sonen eller andra personer och vittna om sin tro och sitt evighetshopp, medan de väntade på att kroppen skulle förkolna. Här i Japan får de anhöriga själva ta hand om askan. Några timmar senare var Bo, Birgit, Örjan och jag med om själva begravningsakten i hemmet. Den utfördes av en buddhistpräst i full ornat. Då förekom något märkligt. Före själva akten höll buddhistprästen ett tal och sa bl. a.: "Eftersom fru Tsuchiya inte tidigare gått in i denna buddhistsekt, måste vi först göra henne till lärjunge där." Så lite hade hon haft med buddhismen att göra. Hon trodde inte på den utan följde bara traditionerna.

Efter själva jordfästningsakten fick vi, fru Tsuchiyas elever, sjunga "Vilken vän vi har i Jesus" på japanska. Sonen uppskattade det mycket och tackade oss alldeles särskilt för sången. Nu är han ensam. Vi ber att Jesus en dag ska bli hans bäste vän.

Birgit Bergling

Herre förbarma dig

Herre vår Gud
somliga har mat, men ingen hunger,
andra hungra, men ha ingen mat,
Herre, förbarma dig över alla!

Gud, sänd oss en hunger i landet,
inte en hunger efter bröd
inte en törst efter vatten,
utan en hunger efter att höra ditt ord.

Tänk på de länder
som ha importförbud för biblar,
tänk på dem som där hungra
efter livets ord.

Tänk också på oss,
och gör oss hungriga efter brödet
som kommer ned från himmelen
och giver världen liv.

Sven Danell

SVENSKA MISSIONEN I KINA OCH JAPANS BIBEL- och MISSIONSVECKA

på Glimåkra folkhögskola, 5–11 juli 1977

Motto: *"Liv och övernog"* (Joh. 10: 10).

TISDAGEN DEN 5 JULI

17.30 Kvällsmat

19.00 *"Kristus vandrar bland oss än"*
Inlednings- och välkomstmöte. Rektor Knut Sturesson, Nils Heurlin, Ingrid Aspberg och Eskil Olofsson. — Presentation. — Kvällskaffe

ONSDAGEN DEN 6 JULI

08.30 *"Herrens nåd är var morgon ny"*
Morgonbön. Gunborg Karlsson

09.00 Frukost

10.00 *"Kristi verk för oss"*
Bibelstudium. Pastor Erik Bernspång. — Bön med tacksägelse

12.30 Middag

15.00 Kaffe

15.30 *"Vägg i vägg med Kina"*
Missionssekr. Eskil Albertsson (SAM) informerar och svarar på frågor om Kina. — Förbön

17.30 Kvällsmat

19.00 *"90-åringen tänker tillbaka . . ."*
Carl-Olof Bergquist intervjuar kinamissionärer. — Kvällskaffe

TORSDAGEN DEN 7 JULI

08.30 *"Nåd som fostrar . . ."*
Morgonbön. Hans Evan Lundin

09.00 Frukost

10.00 *"Kristi verk i oss"*
Bibelstudium. E. Bernspång. — Bön med tacksägelse

12.30 Middag

15.00 Kaffe

15.30 *"Med Gud — för Japan"*
Ingrid Aspberg informerar om nuläget i Japan-verksamheten. — Förbön

17.30 Kvällsmat

19.00 *"Japan hälsar — och kallar"*
Band — brev — bilder. Ledare: Erik Malm. — Kvällskaffe

FREDAGEN DEN 8 JULI

08.30 *"Nåd som livar . . ."*
Morgonbön. Astrid Löfgren

09.00 Frukost

10.00 *"Kristi verk genom oss"*
Bibelstudium. E. Bernspång. — Bön med tacksägelse

11.30 Middag

12.30 *"I denna ljuva sommartid . . ."*
Utfärd till Jämshög och Listerlandet

18.00 Kvällsmat

19.30 *"Tack för rosorna vid vägen . . ."*
Stillhet — bibelläsning — bön med tacksägelse — sång och musik. Kvällens gäst: pastor Göte Vikström (EFS). — Kvällskaffe

LÖRDAGEN DEN 9 JULI

08.30 *"Nåd som tröstar . . ."*
Morgonbön. Gösta Goës

09.00 Frukost

10.00 *"Vi behöver den helige Ande"*
Bibelstudium. E. Bernspång. — Bön med tacksägelse

12.30 Middag

15.00 Kaffe

15.30 *"En ny missionssituation"*
Utblickar över världsmissionens fält. E. Bernspång. — Förbön

17.30 Kvällsmat

19.00 *"Villigt kommer ditt folk . . ."*
Deltagarnas offerstund. Vittnesbörd, sång och musik. — Kvällskaffe

SÖNDAGEN DEN 10 JULI

08.15 *"Må vår lovsång då börja . . ."*
Morgonsamling. Åse Jansson

08.45 Frukost

Krigshjältar blev fridsbudbärare

Jag kände förlusten stor, när ett brev från Japan nyligen berättade, att Mitsuo Fuchida, den japanske flygarhjälten från Pearl Harbour, hade gjort sin sista resa — långt bortom rymder vida.

Det var den 7 december 1941, som Mitsuo Fuchida, befälhavare över de 384 flygplan som genomförde blixtattacken mot den amerikanska flottbasen, gjorde sig skyldig till en omänsklig terror. Det paradisiska Hawaii njöt av söndagsmorgonens stilla skönhet. Skyn var blåare än vanligt, och solen hade just klättrat över toppen av Diamond Head. Plötsligt bröt ett brutalt krigs fullständiga helvetesraseri ut. De japanska bomberna föll och exploderade i oavbruten följd. Eldflammor och rökpelare sköt upp från det ena krigsfartyget efter det andra. *Arizona* gick i djupet med en besättning på 3.000 man. *Nevada, West Virginia* och *California,* USA:s stolta krigsfartyg, slogs i bitar.

Dagens hjälte var Mitsuo Fuchida. I Japan hyllades han av jublande människomassor. Som krigshjälte skulle han aldrig ha blivit min vän. Men under dramatiska förhållanden blev Fuchida efter krigets slut en kristen. Han reste till Amerika och bad om förlåtelse. I Honolulu placerade han blommor, där krigsfartygen hade gått i djupet, och på krigskyrkogården bad han en bön om tillgift. Sedan blev han min vän under tjugo år. Vi förenades i en och samma uppgift: att i Japan göra Guds kärlek känd.

Dramatisk är Fuchidas historia. Lika dramatisk är skildringen av hans fiende, den amerikanske bombfällaren Jacob DeShazer, som deltog i första bombanfallet mot Japan för att hämnas Pearl Harbour. Han brann av hat mot japanerna. Efter bombningen av Nagoya tvingades DeShazer att fallskärmshoppa över kinesiskt territorium, där han tillfångatogs av japaner och sattes i krigsfängelse. Efter två och ett halvt år i isolerad cell mötte han frihetens dag. I fängelset hade han blivit omvänd till kristen tro, och i hissen på KFUM i Tokyo mötte jag honom, när han kommit till Japan som missionär.

William Rigmark
i Svenska Journalen

10.00 *"Kom och se!"*
Högmässa med HHN i Glimåkra kyrka. Skriftetal: Hans Evan Lundin. Predikan: Eskil Olofsson

12.30 Middag

15.00 *"På ditt ord vill jag kasta ut näten"*
Missionsmöte. Ingrid Aspberg och Erik Bernspång

17.00 Kvällsmat

19.00 *"Undrens tid är ej förbi"*
Avslutningssamkväm

MÅNDAGEN DEN 11 JULI

Avresa efter frukost.

Vi hänvisar till inbjudan och upplysningar i tidningens marsnummer. Programmet säger något om den yttre ramen. Nu förenas vi i bön om dagar av nåd, av ande och liv.

Avgiften (exkl. utfärd) är för delat rum kr. 300: — och för enkelrum kr. 330: — (de som bor i enkelrummen får disponera gemensamma tvättrum, då rummen inte är utrustade med tvättställ). Då antalet enkelrum är ringa kan önskemål om sådant följaktligen tillmötesgås endast i undantagsfall.

Stipendier erbjuds yngre deltagare och studerande ungdom. Närmare upplysningar lämnas av expeditionen. Vi är mycket angelägna att även få med unga deltagare.

Anmälan till SMKJ:s expedition senast den 15 juni. Då intresset är stort blir det troligen fulltecknat redan före detta datum.

Välkommen till sommarens "stilla dagar" kring Guds ord och missionsuppdraget!

Advokat eller vittne?

2 Tim. 1: 7—10

"Kristus har i vår tid många advokater men få vittnen." Det ligger mycket sanning i det påståendet. Kristus har många försvarare men få som helhjärtat vittnar om Honom. Det är till synes lättare att försvara än att vittna. Det kostar mera i det senare fallet. Visst behöver vi försvarare av Sanningens ord, och kan detta ske på ett kärleksfullt sätt, så att inte fridens band brister, då är det både en angelägen och välsignad uppgift. Men vi behöver framför allt människor, som med ord och i handling vittnar för Sanningen.

Att vara ett vittne är att slita ont för sin Herre. Den tolkningen kan ges åt Paulus' uppmaning till sin medarbetare Timoteus: "Bär också du ditt lidande för evangelium." Paulus själv, nu en fängslad Herrens tjänare, visste vad hårt arbete för evangelium innebar. Vad det hade kostat honom och vad som väntade honom: martyrdöden.

Vi skulle vara Kristi vittnen. Ja, vi skulle vara det, men ofta drar vi oss undan, därför att det kostar så mycket. Men då ska vi tänka på vad det kostade Honom, som gav sitt liv för oss. Han drog sig inte undan. Han gav sitt allt och har därmed, som det står i vår text, "gjort dödens makt om intet och fört liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangelium".

Uppgiften att vittna för Sanningen är inte hopplös, även om det kan synas så ibland. När England under sista världskriget kämpade hårt för sin existens, sade dess premiärminister vid ett tillfälle i ett radiotal: "Situationen är stimulerande." Det finns en stimulans i den mest förtvivlade situation. Det är inte hopplöst. Alla vägar är inte stängda, även om mina är det. All kraft är inte uttömd, även om min är det.

"När allt vad vi ägt utav mod synes svika,
när kraften är tömd, fastän dag ej är slut,
när vi har nått botten av tillgångar egna,
vår Fader då endast begynt att ge ut."

Den Gud, som kallat oss, ger också kraften att föra "vittnesbördet om vår Herre" ut till andra människor. Det helhjärtade vittnesbördet om Kristus är också det bästa försvaret av Honom och Hans sak i världen.

Martin Gunnervall
(Jämtlands Missionsblad)

Vi behöver aldrig vara rädda för att erkänna vår egen hjälplöshet, och vi behöver icke heller försöka att förminska våra svårigheter eller dölja för oss, hur stora och många de är. Tron triumferar över allt och säger med aposteln: Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss?

Vilken glädje att känna och att tro på den levande Guden! Vi är blott hans redskap. Han skall förvisso sörja för sin ära och förse sina tjänare med vad de behöver. Må vi villigt vara hans medarbetare genom våra böner och vårt arbete i tro och kärlek.

Hudson Taylor

REDOVISNING *forts. fr. sid. 96*

789	EFS i Boden, koll.	200: —
790	Koll. i Öjebyn	165: —
791	Onämnd, Piteå	420: —
792	C-G. N., Askersund	50: —
	Kronor	24.820: 75

MED VARMT TACK TILL VARJE GIVARE!

Om ni, som är onda, förstår att ge edra barn goda gåvor, hur mycket mer skall icke då er Fader i himmelen ge goda gåvor åt dem som beder honom! Matt. 7: 11.

Ge, och ni skall få. Ett gott mått, väl packat och rågat, skall man ge i er famn. Ty med det mått, som ni mäter med, skall det mätas åt er igen. Luk. 6: 38.

Gåvorapport

Inkomna gåvor		1976 Allmänna	1976 Särskilda	1977 Allmänna	1977 Särskilda
Januari—mars		116.833: 85	3.000: —	259.784: 51	3.662: —
April		44.958: —	705: —	24.820: 75	
	Kr.	161.791: 85	3.705: —	284.605: 26	3.662: —
Därav i testamentsmedel		453: 45		16.252: 01	

Redovisning

643	"Sv. Ps. 307"	50: —
644	Symöteskoll. i Sthlm	155: —
645	T. C., Dalsjöfors	25: —
646	I. o. B. J., Frövi	100: —
647	Koll. i Förs.hemmet, Karlshamn	300: —
648	R. Å., Obbola	100: —
649	I. S., Piteå	100: —
650	SMKJ-kretsen, Skellefteå	135: —
651	B. S-n, do	20: —
652	B. C., Sävsjö	35: —
653	SMKJ-kretsen, Klemensnäs-Ursv.	125: —
654	R. H., Västerås	25: —
655	"Ps. 105: 1"	100: —
656	S., Eksjö	25: —
657	L. O., Gbg	100: —
658	A-M. B., Helsingborg	100: —
659	E. o. B. S., Huddinge	50: —
660	KFUK, Klippan	700: —
661	E. A., Lammhult	100: —
662	B. S., Mörrum	30: —
663	R. o. G. G., Dorotea	25: —
664	K. E., Sthlm	50: —
665	Syför. Anspråkslös, Tranås	300: —
666	I. S., Åkarp	50: —
667	Onämnd, Umeå	20: —
668	H. L., Borgsjöbyn	15: —
669	Burträsk Mfg	300: —
670	Gustavstorps Kyrkl. arb.för., Mörrum	120: —
671	K. o. K-E. J., Nordmaling	100: —
672	L. o. Å. O., Nyköping	100: —
673	I. H., Oskarshamn	30: —
674	Do, t. Ruth Ekdahls minne	25: —
675	K. J., Smål. Anneberg	50: —
676	A. H., Sthlm	20: —
677	I. K., Umeå	50: —
678	T. P., Åseda	25: —
679	Stensö Syfg, Kristdala	1.000: —
680	G.-J., Luleå	100: —
681	H. d. R., Norrköping	20: —
682	Onämnd, do	500: —
683	A. W., Skellefteå	100: —
684	R. J., Uddevalla	50: —
685	J. L., Uppsala	25: —
686	SMKJ-kretsen, Lund	240: —
687	M. B., Eksjö	200: —
688	K. D., Björköby	100: —
689	"Farfars o Farmors mission"	50: —
690	"Vi"	50: —
691	K. o. M. S., Eksjö	100: —
692	SMKJ-gruppen, Helsingborg	555: —
693	Hagshults Mfs., Skillingaryd	200: —
694	M. W., Kongsberg	100: —
695	Duvbo Kyrkl. Kvällssyfg	125: —
696	B. L., Kalmar	30: —
697	A-G. H., Landskrona	100: —
698	SMKJ-kretsen, Malmö	445: —
699	J. C., Norrköping	100: —
700	A-M. A., Skellefteå	15: —
701	G. o. H. L., do, t. Uno Fahlgrens minne	30: —
702	A-L. B., Örebro	25: —
703	E. J., Eksjö	10: —
704	E. A., Lövånger	100: —
705	T. F., Skärholmen	20: —
706	Symöteskoll. i Sthlm	355: —
707	A. S., Vetlanda	100: —
708	Holmestads Kyrkl. Syfg, Götene	100: —
709	S. L. Å., Lövånger. v. Mimmis dop	100: —
710	A. H., Skellefteå	50: —
711	SMKJ-kretsen, Borås	150: —
712	K. N., Helsingborg	25: —
713	M. P., Malmö	200: —
714	B. M., do	100: —
715	L. S., Obbola	50: —
716	A. J., Skell.hamn	100: —
717	A. H., Sollentuna	150: —
718	R. D., Sthlm	20: —
719	N. O., Töre	100: —
720	M. K., Vetlanda	100: —
721	Onämnd	1.000: —
722	R. H., Västerås	25: —
723	E. S., Örebro	50: —
724	O. L., Sbg	100: —
725	SMKJ-kretsen, Jönk./Huskv.	845: —
726	M. F., Katrineholm	50: —
727	S. F., Lund	10: —
728	J. E., Mariannelund	280: —
729	M. V., Mörrum	50: —
730	M. F., Skellefteå	50: —
731	Å. F., do	100: —
732	G. L., Dorotea	10: —
733	J. A., Eksjö	40: —

734	M. o. J. G., Ersmark	200: —
735	A. A., Johanneshov	25: —
736	G. N., Sthlm	30: —
737	E. J., Vetlanda, t. Anna Häggs 80-årsd.	20: —
738	Broby Miss.krets, Värnamo	50: —
739	K. K., Eksjö	100: —
740	G. L., Gävle	40: —
741	Test.medel efter Filip Fredborg, Gbg, slutredov.	150: 75
742	SMKJ-kretsen, do	600: —
743	SMKJ-gruppen, Helsingborg	200: —
744	S. J., Klippan	50: —
745	A. H., Kungsör	50: —
746	T. J., Nordmaling	100: —
747	D. o. E. O., Sbg, t. Sylvia o. Karl Erik Perssons fdgr	25: —
748	"Till minnet av en älskad make"	1.000: —
749	"Blomma på Elisabeths grav"	50: —
750	Onämnd, Anderstorp	50: —
751	A. S., Fredrika	20: —
752	A. P., Hisings Backa	100: —
753	K. D., Vetlanda, t. Einar Ehrnströms minne	25: —
754	T. o. O. Y. H., Västerås	20: —
755	Yngsjö by kyrkl. arb.för.	250: —
756	S. E., Johanneshov, gåva v. V. O. Karlssons jordfästn.	100: —
757	BCEM, Linköping	50: —
758	SMKJ-kretsen, Luleå	700: —
759	M. P., Malmö	1.000: —
760	B. N., Norrköping	50: —
761	I. H., Oskarshamn	30: —
762	G. A., Vittsjö	50: —
763	S. E., Örebro	1.000: —
764	KFUM, Örebro	600: —
765	B. o. I. J., Frövi	75: —
766	I. P., Karlshamn	20: —
767	SMKJ-gruppen, Nybro	700: —
768	S. K. m. fam., Skellefteå, "En blomma på pappas grav"	100: —
769	E. H., Kristianstad	60: —
770	A. E., Lund	70: —
771	Kyrkl. Arb.kretsen, Piteå	530: —
772	D. F., Skell.hamn	100: —
773	P. V., Sthlm	20: —
774	Onämnd, Östersund	400: —
775	E. o. H. S., Hägersten, t. radiomiss.	150: —
776	A. W., Lidköping	250: —
777	Symöteskoll. i Sthlm	330: —
778	M. E., d:o	400: —
779	SMKJ-kretsen, Klemensnäs—Ursv.	165: —
780	D:o, Skellefteå	260: —
781	E. K., Linköping	50: —
782	U. K. N., Malmö	50: —
783	A. A., Örebro	100: —
784	M. o. J. C., d:o	25: —
785	Kulla Mfg, Eksjö	600: —
786	M. U., Eskilstuna, t. radiomiss.	300: —
787	A-M. B., Helsingborg	100: —
788	G. o. M. H., G. N., Skellefteå, t. Karl L. Nymans minne	40: —

Forts. på sid. 94

SVENSKA MISSIONEN I KINA OCH JAPAN

Grundad 1887 av missionär Erik Folke

Ordf.: Byrådir. Nils Heurlin
tel. 08/25 81 01

Missionssekr.: Eskil Olofsson
tel. 08/98 44 12, bost. 28 12 12

Expedition:
Duvkullav. 10, 172 37 SUNDBYBERG
Mån d.—fred. kl. 10.00—15 00

Telefon:
sekreterare 08/98 44 12
kassa och expedition 08/98 44 13

Telegramadress: "Sinim"
Postgiro 5 02 15-3

MISSIONSTIDNINGEN SINIMS LAND

Årgång 82

Ansvarig utgivare:
Missionär Erik Malm

Redaktör: Eskil Olofsson

Utkommer med 12 nummer per år, varav två dubbelnummer under sommaren.

Prenumerationspris kr. 15: —
Postgiro: SMKJ:s konto, se ovan

ISSN 0345-7648

Klippan 1977 — Ljungbergs Boktryckeri AB